

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-163-07

Druk nr 140
Warszawa, 6 listopada 2007 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

-o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa wspieranie działalności innowacyjnej przez:

- 1) udzielanie kredytu technologicznego przez banki kredytujące i premii technologicznej przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 2) nadawanie statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badania – badania naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795);
- 2) bank kredytujący – bank udzielający kredytu technologicznego w związku z umową zawartą z Bankiem Gospodarstwa Krajowego;
- 3) działalność innowacyjna – działalność związaną z przygotowaniem i uruchomieniem wytwarzania nowych lub udoskonalonych materiałów, wyrobów, urządzeń, usług,

procesów lub metod, przeznaczonych do wprowadzenia na rynek;

- 4) inwestycja technologiczna – inwestycję polegającą na:
 - a) zakupie nowej technologii, jej wdrożeniu i uruchomieniu w oparciu o nią produkcji nowych lub zmodernizowanych wyrobów lub świadczenia nowych lub zmodernizowanych usług albo
 - b) wdrożeniu własnej nowej technologii i uruchomieniu w oparciu o nią produkcji nowych lub zmodernizowanych wyrobów lub świadczenia nowych lub zmodernizowanych usług;
- 5) jednostka naukowa – jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9, z wyłączeniem lit. g, ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 6) kredyt technologiczny – kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na inwestycję technologiczną, który jest częściowo spłacany ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego w formie premii technologicznej do wysokości i na warunkach określonych w ustawie;
- 7) mały przedsiębiorca – małe przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);

- 8) mikroprzedsiębiorca – mikroprzedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 9) nowa technologia – wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług oraz:
 - a) nie jest stosowana na świecie dłużej niż 3 lata lub
 - b) wartość sprzedaży na świecie wyrobów lub usług wytworzonych w oparciu o tę wiedzę nie przekracza 15% wartości sprzedaży na świecie w branży, do której należą te wyroby lub usługi, określonej według trzycyfrowych kodów zawartych w przepisach dotyczących klasyfikacji działalności;
- 10) prace rozwojowe – prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 11) premia technologiczna – kwotę stanowiącą pomoc publiczną, przyznaną przedsiębiorcy ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na zasadach określonych w ustawie, na spłatę części kapitału kredytu technologicznego;
- 12) przedsiębiorca – przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia

12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);

- 13) średni przedsiębiorca – średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/ z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 14) udział własny – udział przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji technologicznej pochodzący ze środków innych niż środki kredytu technologicznego lub środki uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów, gwarancji lub poręczeń, na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;
- 15) używane środki trwałe – środki trwałe stanowiące:
 - a) budynki i budowle lub ich części – jeżeli od końca roku, w którym zakończono budowę tych obiektów budowlanych, minęło co najmniej 5 lat,

- b) pozostałe środki trwałe, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez przedsiębiorcę dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej 6 miesięcy
 - które nie zostały nabyte lub wytworzone z wykorzystaniem pomocy publicznej;
- 16) zakończenie inwestycji technologicznej – zapłacenie przez przedsiębiorców realizujących inwestycję technologiczną, ze źródeł finansowania inwestycji technologicznej, faktur dokumentujących wydatki poniesione na realizację inwestycji technologicznej.

Rozdział 2

Udzielanie kredytu technologicznego i premii technologicznej

Art. 3. 1. Kredyt technologiczny jest udzielany przez bank kredytujący mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy.

2. Udzielanie kredytu technologicznego oraz premii technologicznej następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.Urz. UE L 302 z 1.11.2006), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006”, oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

3. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na realizację:

- 1) dużego projektu inwestycyjnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404);

- 2) inwestycji w sektorze hutnictwa żelaza i stali, włókien syntetycznych, górnictwa węgla, budownictwa okrętowego, rybołówstwa i akwakultury;
- 3) inwestycji polegającej na wytwarzaniu produktów mających imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia EWG nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi (Dz.Urz. WE L 182 z 3.07.1987 r., str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 247) i obrocie tymi produktami;
- 4) inwestycji polegającej na produkcji pierwotnej (uprawa, hodowla) produktów wymienionych w Załączniku nr 1 do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

4. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na zakup, leasing lub wynajem środka trwałego, w którym została wdrożona nowa technologia będąca przedmiotem inwestycji technologicznej finansowanej za pomocą kredytu technologicznego.

5. Bank kredytujący nie może uzależnić udzielenia kredytu technologicznego od prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności eksportowej towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej lub od utworzenia przez przedsiębiorcę zagranicznej sieci dystrybucyjnej, lub od funkcjonowania takiej sieci, lub od uprzywilejowania towarów krajowych względem towarów importowanych.

6. Oprocentowanie kredytu technologicznego nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący.

7. Warunki udzielania kredytu technologicznego, w szczególności prowizje i opłaty, nie mogą odbiegać od warunków proponowanych przy udzielaniu przez bank kredytujący innych kredytów inwestycyjnych.

8. Bank kredytujący może zawierać umowy o udzielenie kredytu technologicznego do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 4. 1. Udział własny przedsiębiorcy realizującego inwestycję technologiczną w finansowaniu tej inwestycji nie może być mniejszy niż 25% wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6.

2. Rozpoczęcie realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym może nastąpić po przyznaniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy premii technologicznej.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego może przyznać promesę premii technologicznej do dnia 15 listopada 2013 r.

4. Produkcja wyrobów i świadczenie usług wynikające z inwestycji technologicznej muszą być kontynuowane w województwie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna, albo w m.st. Warszawie, jeżeli inwestycja technologiczna została zrealizowana w m.st. Warszawie, przez co najmniej trzy lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej, pod rygorem zwrotu przez przedsiębiorcę uzyskanej premii technologicznej wraz z odsetkami, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.Urz. UE L 83 z 27.03.1999).

Art. 5. 1. Wniosek o udzielenie kredytu technologicznego przedsiębiorca składa do banku kredytującego.

2. W terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, bank kredytujący zawiera z przedsiębiorcą warunkową umowę kredytu technologicznego albo przyznaje promesę kredytu technologicznego. Bank kredytujący uzależnia zawarcie warunkowej umowy kredytu technologicznego i wystawienie promesy kredytu technologicznego od posiadania przez przedsiębiorcę zdolności kredytowej na potrzeby kredytu technologicznego.

3. Przedsiębiorca, za pośrednictwem banku kredytującego, składa do Banku Gospodarstwa Krajowego wniosek o przyznanie premii

technologicznej, do którego dołącza warunkową umowę kredytu technologicznego albo promesę kredytu technologicznego oraz następujące dokumenty:

- 1) opinię, sporządzoną na wniosek przedsiębiorcy, przez jednostkę naukową, centrum badawczo-rozwojowe, stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim lub ogólnokrajową branżową izbę gospodarczą, które nie są powiązane z przedsiębiorcą, a ich zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną, na którą ma być udzielony kredyt technologiczny, stwierdzającą, że technologia, która będzie wdrażana w wyniku realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym, jest nową technologią;
- 2) informacje opracowane w porozumieniu z przedsiębiorcą przez podmiot, który sporządził opinię na podstawie pkt 1, zawierające:
 - a) charakterystykę technologii oraz wyjaśnienie przyczyn, dla których technologia może zostać zastosowana do produkcji nowych lub udoskonalonych towarów lub usług,
 - b) opis sposobu wdrożenia technologii do produkcji nowych lub udoskonalonych towarów lub usług mających być wynikiem inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym,
 - c) wykaz i uzasadnienie zastosowania środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do wdrożenia technologii do produkcji nowych lub udoskonalonych towarów lub usług mających być wynikiem inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym,

- d) opis produktów lub usług mających być wynikiem inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym;
- 3) oświadczenie o niefinansowaniu udziału własnego ze wsparcia pochodzącego ze środków publicznych;
 - 4) informacje o pomocy uzyskanej przez przedsiębiorców na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, z wyszczególnieniem wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 2;
 - 5) kopie dokumentów pozwalających uznać przedsiębiorcę za mikroprzedsiębiorcę, małego przedsiębiorcę lub średniego przedsiębiorcę, którymi mogą być w szczególności: zatwierdzone sprawozdanie finansowe, rachunek zysków i strat, potwierdzenia zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pracowników, za ostatnie 2 lata obrotowe, aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców, obowiązująca umowa i statut spółki, wpis do Ewidencji Działalności Gospodarczej;
 - 6) biznesplan inwestycji technologicznej zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz wykaz wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, z wyszczególnieniem wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 2;
 - 7) zobowiązanie do przekazywania do Banku Gospodarstwa Krajowego informacji dotyczących inwestycji technologicznej w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków nałożonych na Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie ustawy.

Art. 6. 1. Bank kredytujący sprawdza wniosek, o którym mowa w art. 5 ust. 3, pod względem formalnym. W przypadku gdy wniosek jest niekompletny, bank kredytujący wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku. Kompletny

wniosek bank kredytujący przekazuje Bankowi Gospodarstwa Krajowego wraz z promesą kredytu technologicznego albo warunkową umową kredytu technologicznego.

2. Jeżeli do wniosku zostały dołączone nieprawidłowo sporządzone dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 3, Bank Gospodarstwa Krajowego, za pośrednictwem banku kredytującego, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

3. Wnioskodawca przekazuje poprawnie sporządzone dokumenty za pośrednictwem banku kredytującego. O dochowaniu terminu, o którym mowa w ust. 2, decyduje data złożenia uzupełnionego wniosku do banku kredytującego.

Art. 7. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje zgodność wniosku o przyznanie premii technologicznej z przepisami ustawy na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 3.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o przyznanie premii technologicznej według kolejności wpływu kompletnego wniosku.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o przyznanie premii technologicznej do wyczerpania środków przewidzianych na wypłatę premii technologicznych, określonych w planie finansowym Funduszu Kredytu Technologicznego i znajdujących się na rachunku Funduszu Kredytu Technologicznego.

4. Bank Gospodarstwa Krajowego przyznaje promesę premii technologicznej dla pozytywnie rozpatrzonych wniosków o przyznanie premii technologicznej nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym został złożony kompletny wniosek o przyznanie premii technologicznej.

Art. 8. 1. Bank kredytujący podpisuje z przedsiębiorcą, któremu przyznał promesę kredytu technologicznego, umowę o udzielenie kredytu

technologicznego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji z Banku Gospodarstwa Krajowego o uzyskaniu przez przedsiębiorcę promesy premii technologicznej, pod rygorem wygaśnięcia ważności promesy premii technologicznej.

2. Bank kredytujący przesyła kopię umowy kredytu technologicznego do Banku Gospodarstwa Krajowego w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy kredytu technologicznego albo zawiadamia Bank Gospodarstwa Krajowego o spełnieniu przez przedsiębiorcę innych niż przyznanie promesy premii technologicznej warunków postawionych w warunkowej umowie kredytu technologicznego w terminie 7 dni od dnia spełnienia tych warunków przez przedsiębiorcę.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego, w terminie miesiąca od dnia otrzymania kopii umowy kredytu technologicznego albo zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, albo od dnia przyznania premii technologicznej przedsiębiorcy, który zawarł z bankiem kredytującym warunkową umowę kredytu technologicznego, w której jedynym warunkiem było przyznanie promesy premii technologicznej, zawiera umowę o wypłatę premii technologicznej z przedsiębiorcą, któremu został udzielony kredyt technologiczny.

4. Bank Gospodarstwa Krajowego może przeprowadzać kontrolę przedsiębiorcy w zakresie prawdziwości oświadczeń, informacji, kopii dokumentów złożonych do Banku Gospodarstwa Krajowego oraz realizacji zobowiązań i inwestycji technologicznej.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego informuje przedsiębiorcę za pośrednictwem faksu lub poczty o terminie planowanej kontroli, nie później niż na 3 dni przed zaplanowanym terminem kontroli.

6. Kontrola, o której mowa w ust. 4, może być przeprowadzona wyłącznie przez osoby dysponujące pisemnym, imiennym upoważnieniem wystawionym przez Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego lub upoważnioną osobę, zawierającym wskazanie kontrolowanego przedsiębiorcy.

7. Przedsiębiorca jest zobowiązany do zapewnienia kontrolującym:

- 1) swobodnego dostępu do urządzeń i pomieszczeń, za pomocą których realizowana jest inwestycja technologiczna;
- 2) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności ksiąg rachunkowych i podatkowych, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych;
- 3) udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień.

8. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia wynik przeprowadzonej kontroli w protokole kontroli, zawierającym opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli przedsiębiorcy, i przekazuje protokół kontroli przedsiębiorcy w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

9. Przedsiębiorca może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do protokołu kontroli w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

10. Bank Gospodarstwa Krajowego ustosunkowuje się do zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9, w terminie 14 dni od ich otrzymania i przekazuje kopię ostatecznego protokołu kontroli bankowi kredytującemu i przedsiębiorcy.

11. Przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu otrzymanej premii technologicznej w wysokości odpowiadającej udziałowi kwoty kredytu technologicznego wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem w całkowitej kwocie kredytu technologicznego, określonej w ostatecznym protokole kontroli, wraz z odsetkami, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.Urz. UE L 83 z 27.03.1999).

Art. 9. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może wypłacać raty premii technologicznej do dnia 31 grudnia 2015 r.

2. Kredyt technologiczny jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej udzielanej ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego na zasadach określonych w ustawie.

3. Wypłata premii technologicznej następuje w ratach, na wniosek przedsiębiorcy złożony za pośrednictwem banku kredytującego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może być składany do Banku Gospodarstwa Krajowego nie częściej niż dwa razy w roku.

5. Premia technologiczna jest wypłacana do banku kredytującego w ratach w wysokości odpowiadającej 20% wartości netto (bez podatku od towarów i usług) sprzedaży towarów lub usług będących wynikiem inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym, potwierdzonej zapłaconymi fakturami sprzedaży, za okres od dnia zakończenia inwestycji technologicznej do dnia złożenia przez przedsiębiorcę wniosku o wypłatę pierwszej raty premii technologicznej albo za okres między datą ostatniego zaakceptowanego wniosku przedsiębiorcy o wypłatę raty premii technologicznej a datą kolejnego wniosku o wypłatę raty premii technologicznej. Wartość faktury wykazaną w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego waluty obcej ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień zapłacenia faktury, a w przypadku gdy w tym dniu nie ogłoszono takiego kursu – według ostatniego kursu ogłoszonego przed tym dniem.

6. Premia technologiczna dla celów podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku dochodowego od osób fizycznych jest traktowana jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 6.

Art. 10. 1. Całkowita kwota premii technologicznej nie może przekroczyć:

- 1) kwoty 4 mln złotych;
- 2) limitów pomocy publicznej na inwestycję dla mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy, lub średniego przedsiębiorcy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach

dotyczących pomocy publicznej w odniesieniu do wydatków, o których mowa w ust. 5, oraz 50% wartości wydatków, o których mowa w ust. 6, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Premią technologiczną mogą być objęte, pomniejszone o podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, udokumentowane zapłaconymi fakturami, sfinansowane za pomocą kredytu technologicznego, wydatki, o których mowa w ust. 5 i ust. 6, poniesione po dacie przyznania przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy premii technologicznej.

3. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 5, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, oraz pomocą na tworzenie miejsc pracy w ramach inwestycji technologicznej nie może przekroczyć limitów pomocy publicznej na inwestycję określonych dla mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy, lub średniego przedsiębiorcy w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 6, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, nie może przekroczyć 50% wartości tych wydatków.

5. Na realizację inwestycji technologicznej składają się następujące wydatki ponoszone przez przedsiębiorców realizujących tę inwestycję:

- 1) na zakup, na warunkach rynkowych, nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze transportu;
- 2) na najem, dzierżawę lub leasing środków trwałych innych niż grunty, budynki, budowle, jeżeli umowa najmu, dzierżawy lub leasingu przewiduje obowiązek nabycia przez kredytobiorcę prawa własności środka

trwałego z upływem okresu najmu, dzierżawy lub leasingu;

- 3) na najem, dzierżawę lub leasing gruntów, budowli lub budynków, jeżeli najem, dzierżawa lub leasing będzie trwać przez co najmniej 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej;
- 4) na rozbudowę istniejących środków trwałych;
- 5) na instalację i uruchomienie środków trwałych;
- 6) na zakup lub leasing, jeżeli umowa leasingu przewiduje obowiązek nabycia z upływem okresu leasingu, wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej, które:
 - a) są aktywami, w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.²⁾), przedsiębiorcy, będą przez niego wykorzystywane oraz pozostaną wyłącznie w zakładzie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, przez okres co najmniej 3 lat od dnia zakończenia inwestycji technologicznej,
 - b) zostały nabyte od osób trzecich za cenę odpowiadającą wartości rynkowej,
 - c) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości.

6. Do wydatków na realizację inwestycji technologicznej zalicza się także wydatki ponoszone na wykonane przez doradców zewnętrznych prace przedrealizacyjne, studia, ekspertyzy, koncepcje i projekty

techniczne, niezbędne do wdrożenia nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE L 10 z 13.01.2001).

7. Środki trwałe, o których mowa w ust. 5 pkt 1-5, muszą być powiązane ze sobą funkcjonalnie i służyć do realizacji celu określonego w umowie o udzielenie kredytu technologicznego.

Art. 11. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje raty premii technologicznej na spłatę części kapitału kredytu technologicznego na rachunek w banku kredytującym wskazany w umowie o wypłatę premii technologicznej, po wypłaceniu ostatniej transzy kredytu technologicznego.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje raty premii technologicznej na rachunek, o którym mowa w ust. 1, po przedłożeniu przez przedsiębiorcę następujących dokumentów, za pośrednictwem banku kredytującego:

- 1) kopii faktur i dowodów ich zapłaty dokumentujących wydatki, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, jednokrotnie przy pierwszym wniosku o wypłatę raty premii technologicznej;
- 2) kopii umów najmu, dzierżawy lub leasingu, jeżeli faktury, o których mowa w pkt 1, dotyczą wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 2 lub 3 lub 6;
- 3) zestawienia faktur, wraz z wykazem wartości i dat zapłaty, potwierdzających sprzedaż towarów lub usług będących wynikiem inwestycji technologicznej za okres od dnia zakończenia inwestycji technologicznej do dnia złożenia przez przedsiębiorcę wniosku o wypłatę pierwszej raty premii technologicznej albo za okres między datą ostatniego zaakceptowanego wniosku

przedsiębiorcy o wypłatę raty premii technologicznej a datą kolejnego wniosku o wypłatę raty premii technologicznej;

- 4) opinii, sporządzonej na wniosek przedsiębiorcy przez podmiot wymieniony w art. 5 ust. 3 pkt 1, stwierdzającej wdrożenie nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym i rozpoczęcie produkcji towarów lub usług, o których mowa w art. 9 ust. 5, na podstawie obserwacji procesu wdrażania i analizy dokumentacji procesu wdrażania;
- 5) informacji o pomocy uzyskanej przez przedsiębiorców na realizację inwestycji technologicznej na dzień złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej, z wyszczególnieniem pomocy uzyskanej na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6;
- 6) zobowiązania, złożonego jednokrotnie przy pierwszym wniosku o wypłatę raty premii technologicznej, że produkcja wyrobów lub świadczenie usług wynikające z inwestycji technologicznej będzie kontynuowane w województwie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna, albo w m.st. Warszawie, jeżeli inwestycja technologiczna została zrealizowana w m.st. Warszawie, przez co najmniej 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej, pod rygorem zwrotu przez przedsiębiorcę uzyskanej premii technologicznej;
- 7) zaświadczeń wydanych przez:
 - a) właściwego naczelnika urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej,

- b) właściwego naczelnika urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatku od towarów i usług na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej,
- c) właściwy miejscowo urząd celny o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej,
- d) właściwego miejscowo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej,
- e) właściwy miejscowo oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę raty premii technologicznej.

Art. 12. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego podpisuje umowę z bankiem kredytującym, określającą zasady współpracy, po jej zatwierdzeniu przez dysponenta Funduszu, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje w szczególności obowiązek przekazywania przez bank kredytujący informacji i dokumentów niezbędnych do wypełnienia przez Bank Gospodarstwa Krajowego obowiązków sprawozdawczych i kontrolnych wynikających z przepisów dotyczących udzielania pomocy publicznej oraz przepisów dotyczących wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 13. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do udzielania kredytu technologicznego oraz czynności związanych

z wykonywaniem umowy kredytu technologicznego, w tym do ustanawiania zabezpieczeń, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 3

Fundusz Kredytu Technologicznego

Art. 14. 1. Tworzy się państwowy fundusz celowy w formie rachunku bankowego o nazwie „Fundusz Kredytu Technologicznego”, zwany dalej „Funduszem”.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Obsługę bankową Funduszu prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.

4. Dysponent Funduszu zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą zakres czynności wykonywanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz wynagrodzenie z tytułu obsługi Funduszu.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, jest ustalane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 15. 1. Na Fundusz składają się:

1) dotacje z budżetu państwa w wysokości określonej w ustawie budżetowej;

2) odsetki od lokat środków Funduszu w bankach;

3) spłaty rat kapitałowych kredytów technologicznych udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 79, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723);

- 4) odsetki od udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego kredytów technologicznych udzielonych na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;
 - 5) środki pieniężne, należności i zobowiązania Funduszu utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;
 - 6) wpływy z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁴⁾);
 - 7) inne wpływy.
2. Środki Funduszu przeznacza się na:
- 1) wypłatę premii technologicznych;
 - 2) wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu obsługi Funduszu.

Art. 16. 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, sporządzany na każdy rok budżetowy.

2. Roczny plan finansowy określa w szczególności:
 - 1) przychody i wydatki;
 - 2) stan środków obrotowych Funduszu na początek i koniec roku budżetowego;
 - 3) należności i zobowiązania.
3. Projekt rocznego planu finansowego sporządza dysponent Funduszu.

4. Wydatki Funduszu, wynikające z planu finansowego, są dokonywane w ramach posiadanych środków finansowych, obejmujących bieżące przychody i pozostałości środków z okresów poprzednich.

5. Sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu sporządza dysponent Funduszu w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

6. W przypadku gdy środki finansowe zgromadzone przez Fundusz nie są okresowo wykorzystywane na cele wskazane w art. 15 ust. 2, dysponent Funduszu może dokonywać oprocentowanych lokat terminowych w bankach oraz inwestować środki Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

7. Dokonywanie oprocentowanych lokat i inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego nie może uchybiać terminowym wypłatom środków na cele, o których mowa w art. 15 ust. 2.

8. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 8, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania.

Rozdział 4

Status centrum badawczo-rozwojowego

Art. 17. 1. Przedsiębiorca niebędący jednostką badawczo-rozwojową i nieposiadający statusu jednostki badawczo-rozwojowej w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r.

Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁵⁾), a prowadzący badania lub prace rozwojowe, może uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1:

- 1) którego przychody netto (bez podatku od towarów i usług) ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za rok poprzedni obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w złotych 800 000 euro przeliczoną według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego;
- 2) którego przychody netto (bez podatku od towarów i usług) ze sprzedaży własnych usług badawczo-rozwojowych w rozumieniu przepisów o polskiej klasyfikacji wyrobów i usług stanowią co najmniej 40% przychodów określonych w pkt 1;
- 3) który nie zalega z zapłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne i składek na ubezpieczenie zdrowotne.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, ustala się w oparciu o zbadane i pozytywnie zaopiniowane przez biegłego rewidenta oraz zatwierdzone przez organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6.

4. Organem uprawnionym do nadawania statusu centrum badawczo-rozwojowego jest minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki nadaje status centrum badawczo-rozwojowego, w drodze decyzji administracyjnej, po zasięgnięciu opinii:

- 1) ministra właściwego do spraw nauki, w zakresie zgodności z kierunkami polityki naukowo-technologicznej i innowacyjnej państwa oraz w zakresie

badań i prac rozwojowych, o których mowa w ust. 6 pkt 6;

- 2) ministra właściwego ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę, w zakresie zgodności z priorytetowymi kierunkami prowadzenia badań i prac rozwojowych;
- 3) wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, w zakresie ewentualnych przeciwwskazań do nadania statusu centrum badawczo-rozwojowego.

6. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, ubiegający się o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego składa wnioski do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek powinien zawierać:

- 1) firmę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) numer REGON;
- 5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2;
- 6) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:

- 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców;
- 2) kopię decyzji o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);

- 3) kopię decyzji o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON;
- 4) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto (bez podatku od towarów i usług) z tytułu sprzedaży badań lub prac rozwojowych;
- 5) raport z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 4, wraz z opinią biegłego rewidenta;
- 6) zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych oraz podatku od towarów i usług na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego;
- 7) zaświadczenie właściwego miejscowo urzędu celnego o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego;
- 8) zaświadczenie właściwego miejscowo oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i składek na ubezpieczenie zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego;
- 9) zaświadczenie właściwego miejscowo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego;
- 10) w przypadku spółki handlowej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-

-rozwojowej – informację o wysokości ulg podatkowych przysługujących tej jednostce badawczo-rozwojowej w ostatnim roku obrotowym jej działalności.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, nadania przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 17 ust. 1, statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy przedsiębiorca ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić nadania przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 17 ust. 1, statusu centrum badawczo-rozwojowego w przypadku negatywnej opinii, o której mowa w art. 17 ust. 5.

Art. 19. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok sprawozdawczy:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 17 ust. 7 pkt 6-10;
- 2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy, z wyszczególnieniem:
 - a) przychodów netto (bez podatku od towarów i usług) z tytułu sprzedaży usług badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 17 ust. 2,
 - b) różnicy w stosunku do poprzedniego roku obrotowego w zakresie: przychodów, o których mowa w lit. a, wydatków na prowadzenie badań i prac rozwojowych, stanu zatrudnienia na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych,

c) kwoty, o którą został pomniejszony podatek dochodowy z tytułu wykorzystywania środków funduszu innowacyjności;

3) raport z badania sprawozdania, o którym mowa w pkt 2;

4) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od ich otrzymania.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o pozbawieniu przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy:

1) przedsiębiorca nie spełni obowiązku, o którym mowa w art. 19;

2) analiza dokumentów złożonych na podstawie art. 19 wykaze, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikaty o wydanych decyzjach w sprawie nadania i pozbawienia przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 21. 1. Centrum badawczo-rozwojowe może tworzyć fundusz innowacyjności.

2. Fundusz innowacyjności tworzy się z comiesięcznego odpisu wynoszącego nie więcej niż 20% przychodów uzyskanych przez centrum badawczo-rozwojowe w danym miesiącu.

3. Odpis, o którym mowa w ust. 2, obciąża koszty działalności centrum badawczo-rozwojowego.

4. Środki funduszu innowacyjności są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.

5. Równowartość odpisów, dokonanych zgodnie z ust. 2, centrum badawczo-rozwojowe przekazuje na rachunek bankowy funduszu innowacyjności w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został dokonany odpis.

6. Kwota środków przekazanych na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4, nie może być niższa od sumy odpisów dokonanych zgodnie z ust. 2.

7. Środki funduszu innowacyjności, zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 4, wykorzystuje się na pokrywanie kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych oraz kosztów związanych z uzyskaniem patentu na wynalazek.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kosztów, o których mowa w ust. 7, sposób i warunki wykorzystywania środków funduszu innowacyjności oraz obowiązki informacyjne przedsiębiorcy i organów państwowych, biorąc pod uwagę wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną.

9. Środki funduszu innowacyjności zalicza się do przychodów z działalności w przypadku:

- 1) niewykorzystania ich w danym roku podatkowym – w wysokości niewykorzystanych środków;
- 2) utraty przez przedsiębiorcę statusu centrum badawczo-rozwojowego.

10. Środki funduszu innowacyjności wykorzystane niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 8 zalicza się do przychodów z działalności w miesiącu, w którym zostały wydatkowane.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825) w art. 12:

1) w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych;”;

2) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zwolnienie od podatku rolnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”.

Art. 23. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.⁶⁾) w art. 7:

1) w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych;”;

2) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”.

Art. 24. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działalności innowacyjnej w rozumieniu przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podejmowanie, wspieranie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie transferu nowych technologii w rozumieniu przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, z późn. zm.⁷⁾) w art. 7:

1) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych.”;

2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zwolnienie od podatku leśnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”.

Art. 26. W ustawie z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795) w art. 2 w pkt 9 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-f, posiadające osobowość prawną i siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorcy posiadający status centrum badawczo-rozwojowego nadawany na podstawie przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;”.

Art. 27. Środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723) stanowią środki pieniężne Funduszu, o którym mowa w art. 14. ust. 1.

Art. 28. 1. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w art. 17 ust. 2.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 6 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków i opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.

3. Przedsiębiorcy, którzy uzyskali status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, zachowują status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy.

4. Do spraw wszczętych i niezakończonych, w tym wniosków o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy i nierozpatrzonych, mają zastosowanie przepisy ustawy.

Art. 29. 1. Fundusz, o którym mowa w art. 14 ust. 1, przejmuje aktywa i zobowiązania Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje, w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki, umorzeń kredytów technologicznych udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego do dnia 31 grudnia 2007 r. ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego, działającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Do dokonywania umorzeń stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

Art. 30. Przychody i wydatki określone dla Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej stają się przychodami i wydatkami Funduszu, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy.

Art. 31. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723).

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym i ustawę z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83,

poz. 719, Nr 85, poz. 727 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272.

- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.
- 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1826, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825.

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych zmian

Celem projektu ustawy jest umożliwienie kontynuowania udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego kredytu technologicznego, który był udzielany do dnia 31 grudnia 2006 r. na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723), oraz wprowadzenie zmian do systemu udzielania tego kredytu. W związku z tym, że projektowane zmiany wymagają dostosowania zdecydowanej większości przepisów dotyczących kredytu technologicznego, projekt ustawy ma formę nowej ustawy, nie nowelizacji.

Ze względu na fakt, że kredyt technologiczny jest jednym z trzech mechanizmów wsparcia ustanowionych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723), zaś wprowadzone tą ustawą wsparcie w postaci ulg podatkowych funkcjonuje na podstawie ustaw podatkowych, projekt ustawy całościowo zastępuje ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, przez ustanowienie nowego systemu udzielania kredytu technologicznego oraz ponowne ustanowienie systemu przyznawania przez Ministra Gospodarki statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Projekt ustawy wprowadza przepisy, na podstawie których będzie kontynuowane udzielanie kredytu technologicznego. Z dniem 31 grudnia 2006 r. wygasła zgoda Komisji Europejskiej na realizację programu pomocowego w postaci kredytu technologicznego na podstawie obecnego brzmienia ustawy. Decyzja Komisji Europejskiej jest związana z wygaśnięciem z dniem 31 grudnia 2006 r. wspólnotowych wytycznych w sprawie udzielania krajowej pomocy regionalnej, do których dostosowany był program pomocowy i zastąpieniem ich nowymi wytycznymi Komisji Europejskiej. W związku z powyższym projekt ustawy uwzględnia postanowienia rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE)

nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.Urz. UE L 302 z 1.11.2006) oraz, w odniesieniu do finansowania usług doradczych za pomocą premii technologicznej, rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

Ponadto projekt ustawy wprowadza zmiany w systemie udzielania kredytu technologicznego polegające na tym, że kredyt będzie udzielany przez banki komercyjne, a Bank Gospodarstwa Krajowego nie będzie już udzielał kredytu, ale słucał połowę kapitału kredytu, lecz nie więcej niż 4 mln zł. W trakcie powstawania projektu ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej oraz pierwszego roku jej funkcjonowania, banki komercyjne reprezentowane przez Związek Banków Polskich wyrażały chęć włączenia się w system udzielania kredytu technologicznego. Ograniczona ilość środków budżetowych i nowatorski charakter instrumentu pomocowego w postaci kredytu technologicznego zdecydowały o wykluczeniu, w okresie pilotażowym, banków komercyjnych z systemu udzielania kredytu technologicznego. Ponad roczne doświadczenie Banku Gospodarstwa Krajowego wskazuje, że zainteresowanie kredytem technologicznym wśród przedsiębiorców jest większe niż ilość przeznaczonych na Fundusz Kredytu Technologicznego środków budżetowych. W 2006 r. Oddziały BGK przyjęły 225 wniosków o kredyt technologiczny na łączną kwotę 630 mln 920 tys. zł. Po wstępnej weryfikacji, jako kompletne, zostało zarejestrowanych 197 wniosków na łączną kwotę 547 mln 210 tys. zł. W wyniku oceny wniosków pod względem zgodności inwestycji technologicznej z wymogami ustawy, do dalszego postępowania kredytowego zostały zakwalifikowane 83 wnioski na łączną kwotę 287 mln 140 tys. zł. Do końca 2006 r. udzielono 48 kredytów na kwotę 126 mln 328 tys. zł. Kwota środków budżetowych przeznaczonych na udzielanie kredytów technologicznych w latach 2005-2006 wynosiła 144 mln zł.

W związku z doświadczeniami Banku Gospodarstwa Krajowego oraz zaistnieniem możliwości zasilenia Funduszu Kredytu Technologicznego ze środków funduszy strukturalnych, w wyniku uzgodnień z bankami, Minister Gospodarki proponuje, aby kredyt technologiczny był udzielany przez banki z ich środków własnych, a spłata połowy kapitału kredytu, lecz nie więcej niż 4 mln zł, była dokonywana przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków publicznych (w ramach tzw. premii technologicznej). Włączenie banków do systemu udzielania kredytów technologicznych spowoduje, że maksymalnie duża liczba kredytów będzie mogła być udzielona w maksymalnie krótkim okresie. Nie będzie potrzeby oczekiwania na spłatę kredytów do Banku Gospodarstwa Krajowego, aby przyznać kredyt kolejnym przedsiębiorcom. Bank Gospodarstwa Krajowego z przeznaczonej na okres 2007-2013 kwoty na udzielanie kredytu technologicznego w wysokości 409 mln euro mógłby udzielić około 205 kredytów (2 mln euro maksymalna kwota kredytu) w pierwszym roku funkcjonowania programu i musiałby czekać 6 lat na spłatę kredytów, aby udzielić kolejnych 175 kredytów na kwotę 350 mln euro (202 mln euro to spłata połowy kapitału przez przedsiębiorców i 144 mln euro to odsetki w wysokości 6% rocznie przez 6 lat od kwoty 409 mln euro oraz 4 mln euro to prowizja w wysokości 1% od udzielonych kredytów w kwocie 409 mln euro). Tymczasem banki będą mogły udzielić ponad 400 kredytów technologicznych już w pierwszym roku funkcjonowania programu. Z punktu widzenia efektywności wykorzystania środków z funduszy strukturalnych oraz przyspieszenia tempa zwiększania innowacyjności gospodarki wskazane jest, aby kredyty technologiczne zostały udzielone jak najszybciej. Ponadto należy podkreślić, że w związku z faktem, że zaprogramowana kwota 409 mln euro pochodzi ze środków funduszy strukturalnych, kredyty technologiczne muszą zostać udzielone do 2013 r., a wypłata premii technologicznych przez Bank Gospodarstwa Krajowego musi nastąpić do końca 2015 r. Biorąc pod uwagę, że średni okres wypłaty rat w ramach premii technologicznej wynosi 3 lata, można stwierdzić, że kredyty udzielone po 2012 r. nie będą atrakcyjne dla przedsiębiorców. Wobec powyższego Bank Gospodarstwa Krajowego nie rozdysponowałby

kwoty około 70 mln euro (spłata rat kapitałowych przez przedsiębiorców za ostatnie 2 lata kredytowania – 205/6x2), która musiałaby zostać zwrócona do budżetu Unii Europejskiej.

Wniosek o przyznanie spłaty części kredytu technologicznego, w formie premii technologicznej, przedsiębiorcy będą składać za pośrednictwem banków, które będą sprawdzać kompletność i poprawność wniosków. Zostanie wyeliminowana konieczność rozpatrywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego dużej liczby niepoprawnie przygotowanych wniosków. Ponadto Bank Gospodarstwa Krajowego zostanie odciążony od konieczności przeprowadzania analizy zdolności kredytowej przedsiębiorców.

Projekt ustawy zakłada, że banki komercyjne będą udzielać kredytu technologicznego ze środków własnych, a Bank Gospodarstwa Krajowego będzie spłacał część kredytu, która w obecnym brzmieniu przepisów ustawy może zostać umorzona. Kredytobiorca będzie składał wniosek o udzielenie kredytu technologicznego do banku komercyjnego. Bank komercyjny, po zbadaniu zdolności kredytowej wnioskodawcy, wystawi promesę kredytu i przekaze Bankowi Gospodarstwa Krajowego wniosek przedsiębiorcy o przyznanie premii technologicznej, czyli kwoty na spłatę części kredytu technologicznego na zasadach określonych w ustawie. Bank Gospodarstwa Krajowego zbada spełnianie warunków ustawowych dotyczących nowości technologii i sposobu jej wdrożenia do produkcji przez przedsiębiorcę, na podstawie opinii jednostki naukowej. Jeżeli BGK stwierdzi zgodność wniosku kredytowego z warunkami ustawowymi i dostępność środków w Funduszu Kredytu Technologicznego, przekaze do banku komercyjnego decyzję o przyznaniu premii technologicznej na zasadach określonych w ustawie.

Kredytu technologicznego będzie mógł udzielać każdy bank, który zawrze z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą zasady współpracy. W umowie o współpracy mogą znaleźć się na przykład terminy przekazywania rat premii technologicznej do banku udzielającego kredytu oraz określenie szczegółowych informacji lub dokumentów potrzebnych do

sprawozdawczości z wydatkowania środków funduszy strukturalnych. We współpracy z bankami Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje wzór wyżej wymienionej umowy. Ze względu jednak na indywidualne preferencje banków umowy z poszczególnymi bankami będą mogły się różnić. Minister Gospodarki ma obowiązek kontrolowania zgodności z ustawą wyżej wymienionych umów.

Maksymalna kwota umorzenia – spłaty kredytu przez BGK nadal wynosi 4 mln zł, natomiast maksymalna kwota kredytu technologicznego nie będzie już ograniczona do 2 mln euro, lecz będzie ustalana przez bank komercyjny. Ponadto wysokość spłaty kredytu została ograniczona zgodnie z mapą pomocy regionalnej dla Polski i wynosi 60% kosztów kwalifikowanych dla średnich przedsiębiorstw i 70% kosztów kwalifikowanych dla mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw.

System udzielania kredytu technologicznego został włączony do działań Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (POIG) w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013 jako działanie 4.3 Kredyt technologiczny, co umożliwi finansowanie premii technologicznych przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków funduszy strukturalnych. Bank Gospodarstwa Krajowego będzie beneficjentem projektu w rozumieniu przepisów o wykorzystywaniu środków funduszy strukturalnych.

W projekcie ustawy, w kryterium oceny nowości technologii, okres stosowania technologii na świecie wynosi 3 lata, nie 5, jak obecnie, ponieważ kryterium to jest zapisane w POIG dla wszystkich działań tego programu.

W projekcie ustawy rozszerzono, w stosunku do obecnie obowiązującego, pojęcie nowej technologii przez wprowadzenie dodatkowego kryterium oceny nowości technologii polegającego na wyznaczeniu zakresu rozprzestrzenienia nowej technologii na świecie obliczanego jako procentowy udział produkcji opartej na nowej technologii w produkcji w danej branży ogółem. Udział poniżej 15% świadczy o niewystarczającym rozprzestrzenieniu, a tym samym o nowości technologii. Przedsiębiorca ubiegający się o kredyt technologiczny będzie mógł wybrać, które kryterium

oceny nowości technologii (3 lata stosowania lub rozprzestrzenienie poniżej 15%) spełni. Kryterium dotyczące rozprzestrzenienia jest potrzebne przedsiębiorcom wdrażającym technologie stosowane na świecie dłużej niż 3 lata, ale w niewielkim stopniu, na przykład ze względu na koszty technologii lub jej wdrożenia. Wyżej wymienione nowe kryterium zostało zaakceptowane przez Komisję Europejską jako alternatywne rozwiązanie dla okresu 3 lat stosowania na świecie dla działania 4.3 POIG.

Dostępność kredytu technologicznego została ograniczona do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na małą zdolność tego sektora do pozyskiwania środków finansowych z zewnętrznych źródeł na wdrażanie nowych technologii. Spłata kredytu ze środków publicznych, która nie może przekroczyć 4 mln zł, jest efektywnym środkiem pomocowym tylko w przypadku inwestycji o wartości nie większej niż kilkakrotnie przekraczająca kwotę pomocy ze środków publicznych.

Maksymalne oprocentowanie kredytu technologicznego zostało ograniczone do średniego oprocentowania innych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący, aby banki nie wykorzystywały korzyści odnoszonej przez kredytobiorców kredytu technologicznego w postaci spłaty do połowy kapitału kredytu przez BGK i nie oprocentowały kredytu technologicznego maksymalnym możliwym do zaakceptowania przez przedsiębiorców oprocentowaniem.

W projekcie ustawy doprecyzowano, że kredyt technologiczny nie może być udzielany na zakup, leasing lub wynajem środka trwałego, w którym została wdrożona nowa technologia będąca przedmiotem inwestycji technologicznej. Potrzeba doprecyzowania wiąże się z wątpliwościami interpretacyjnymi, które pojawiły się wśród przedsiębiorców składających wnioski o kredyt technologiczny. Wielu przedsiębiorców ubiegało się o udzielenie im kredytu technologicznego tylko na zakup nowoczesnych pod względem technologicznym maszyn i urządzeń, podczas gdy przeznaczeniem kredytu technologicznego jest wspieranie zastosowania w produkcji nowej wiedzy technologicznej przy użyciu maszyn i urządzeń. Kredyt technologiczny nie jest udzielany na finansowanie zakupu nowej technologii w postaci nowo-

czesnej maszyny, urządzenia, w którym nowa technologia została już wdrożona, lecz na wcześniejszy etap produkcji polegający na wdrożeniu nowej technologii w postaci wiedzy technologicznej do środka trwałego. W związku z powyższym jest konieczne wyłączenie możliwości udzielania kredytu na zakup nowej technologii już wdrożonej do środków trwałych.

W systemie udzielania kredytu technologicznego przez banki pożądane jest określenie wyraźnego zakresu kontroli przedsiębiorców przez Bank Gospodarstwa Krajowego jako beneficjenta dużego projektu w rozumieniu przepisów wspólnotowych o wydatkowaniu środków z funduszy strukturalnych, aby kredytobiorca miał jasność co do uprawnień Banku Gospodarstwa Krajowego wobec niego.

W celu uwzględnienia postanowień rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.Urz. UE L 302 z 1.11.2006), projekt ustawy wprowadza następujące przepisy, które zmieniają zasady udzielania kredytu w stosunku do ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej:

- 1) wyłączenia sektorów i rodzajów działalności i inwestycji, którym nie może być udzielany kredyt technologiczny,
- 2) ograniczenia maksymalnej spłaty kredytu w formie premii technologicznej wynikające z mapy pomocy regionalnej ogłoszonej przez Komisję Europejską we wrześniu 2006 r. w celu udzielania pomocy publicznej w latach 2007-2013,
- 3) finansowanie za pomocą premii technologicznej wynajmu i dzierżawy środków trwałych oraz leasingu środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych,
- 4) finansowanie za pomocą premii technologicznej usług doradczych do 50% ich ceny,
- 5) skrócenie obowiązkowego okresu używania zakupionych ze środków publicznych wartości niematerialnych i prawnych oraz obowiązkowego

okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z 5 do 3 lat.

Ze względu na przeprowadzaną obecnie przez resort finansów reformę finansów publicznych, projekt ustawy przewiduje utworzenie Funduszu Kredytu Technologicznego jako państwowego funduszu celowego w formie rachunku bankowego, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Jednocześnie projekt ustawy wprowadza zmiany związane z nadawaniem statusu centrum badawczo-rozwojowego przez Ministra Gospodarki. Jedną z zmian w tym zakresie wprowadza możliwość przeznaczania środków funduszu innowacyjności na pokrywanie kosztów uzyskania patentu na wynalazek. Zmiana ta jest zgodna z warunkami dopuszczalności pomocy publicznej na badania, rozwój i innowacje i została notyfikowana Komisji Europejskiej w ramach projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków wykorzystywania środków funduszu innowacyjności.

Ponadto, na skutek uzgodnień z resortem nauki i szkolnictwa wyższego, zmniejszono minimalny odsetek przychodu netto ze sprzedaży wytworzonych przez przedsiębiorcę usług badawczo-rozwojowych z 50% do 40% całkowitego przychodu ze sprzedaży. Odsetek, o którym mowa powyżej, warunkuje uzyskanie przez przedsiębiorcę statusu centrum badawczo-rozwojowego. Resort nauki i szkolnictwa wyższego postulował obniżenie progu przychodu ze sprzedaży usług badawczo-rozwojowych ze względu na małą zdolność przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw powstałych w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostek badawczo-rozwojowych, do uzyskiwania połowy przychodu ze sprzedaży usług badawczo-rozwojowych. Nie przewiduje się dodatkowych skutków dla budżetu z tytułu obniżenia progu, o którym mowa powyżej, ponieważ podmioty ubiegające się o status centrum badawczo-rozwojowego będą te same. Dotychczas żaden z ubiegających się nie uzyskał statusu centrum badawczo-rozwojowego ze względu na niespełnianie warunku dotyczącego

udziału przychodu ze sprzedaży usług badawczo-rozwojowych w przychodzie ogółem, co przemawia za obniżeniem progu udziału.

W projekcie ustawy, na skutek uzgodnień z resortem finansów, doprecyzowano, że w przypadku wykorzystywania środków funduszu innowacyjności niezgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym centrum badawczo-rozwojowe ma obowiązek zaliczyć wydatkowane niezgodnie z warunkami środki do przychodów z działalności wraz z odsetkami (za miesiąc, w którym środki zostały wydatkowane). Wyżej wymieniony przepis daje podstawę do wyegzekwowania od przedsiębiorcy przez urząd skarbowy bezprawnie wykorzystanej kwoty ulgi podatkowej wraz z odsetkami.

Pozostałe zmiany nie mają charakteru merytorycznego, w porównaniu do obecnie obowiązującej ustawy, lecz charakter precyzujący i są wskazane do wprowadzenia z poniżej opisanych przyczyn.

Zmiana polegająca na zastąpieniu sformułowania „wyniki badań i prac badawczo-rozwojowych” pojęciem „usługi badawczo-rozwojowe”, które jest już używane w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, ma na celu uniknięcie dwuznaczności interpretacyjnych. Status centrum badawczo-rozwojowego przyznawany jest przez Ministra Gospodarki przedsiębiorcom prowadzącym badania lub prace rozwojowe i sprzedającym własną myśl naukową. Sformułowanie „sprzedaż wyników badań i prac rozwojowych” mogło być interpretowane jako sprzedaż gotowych wyrobów, a nie myśli naukowej.

Uszczegółowiono zakres informacji przekazywanych corocznie do Ministra Gospodarki przez centrum badawczo-rozwojowe w sprawozdaniu finansowym oraz dodano przepis obligujący Ministra Gospodarki do przekazywania tych informacji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, celem umożliwienia sprawdzenia spełnienia przez centrum badawczo-rozwojowe warunków dotyczących efektu zachęty, określonych w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie szczegółowych warunków wykorzystywania środków funduszu innowacyjności.

Została zmieniona delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków wykorzystywania środków funduszu

innowacyjności, ponieważ przywołane w delegacji Zasady Ramowe stosowane przez Wspólnotę wobec pomocy publicznej na rzecz badań i rozwoju straciły moc obowiązującą z dniem 31 stycznia 2006 r. i zostały zastąpione nowymi Wspólnotowymi Zasadami Ramowymi dotyczącymi pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną.

Wyraźnie wskazano, że wykorzystywanie środków funduszu innowacyjności stanowi uzyskiwanie przez przedsiębiorcę pomocy publicznej. Przepis umożliwi ujęcie w rozporządzeniu wykonawczym niezbędnych z punktu widzenia pomocy publicznej warunków wykorzystywania środków funduszu innowacyjności.

Ze względu na przepisy projektu ustawy dotyczące Funduszu Kredytu Technologicznego, termin wejścia w życie ustawy został skorelowany z projektowanym terminem wejścia w życie ustaw reformujących system finansów publicznych.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej ponieważ spełnia przesłanki określone w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.Urz. UE L 302 z 1.11.2006).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte ustawą

Projekt ustawy będzie oddziaływać na przedsiębiorców, którym został udzielony kredyt technologiczny na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, oraz na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, którym zostanie udzielony kredyt technologiczny na podstawie projektu ustawy.

Projekt ustawy będzie oddziaływać na Bank Gospodarstwa Krajowego, który będzie udzielał przedsiębiorcom premii technologicznych w wysokości nie większej niż 4 mln zł.

Projekt ustawy będzie oddziaływać na banki komercyjne, które będą udzielać kredytu technologicznego mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom.

Projekt ustawy będzie oddziaływać na przedsiębiorców, którym zostanie nadany przez Ministra Gospodarki status centrum badawczo-rozwojowego, obecnie nadawany na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

Projekt nowelizacji ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, który był tożsamy z zakresem niniejszego projektu ustawy, został skonsultowany z następującymi instytucjami: Bankiem Gospodarstwa Krajowego, Związkiem Banków Polskich, Business Centre Club, Krajową Izbą Gospodarczą, Polską Konfederacją Pracodawców Polskich, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Komisją Krajową NSZZ Solidarność, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Związkiem Rzemiosła Polskiego. W wyniku

przeprowadzonych konsultacji uwagi zgłosił Bank Gospodarstwa Krajowego oraz Związek Banków Polskich. Uwagi zgłoszone przez wyżej wymienione podmioty zostały uwzględnione w projekcie ustawy.

Projekt ustawy został udostępniony do wiadomości publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie zgłosił, w trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zainteresowania pracami nad projektem.

Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa (KSKOK) wystąpiła pismem z dnia 24 maja 2007 r. do Prezesa Rady Ministrów o dokonanie w projekcie ustawy autopoprawki, która umożliwiłaby udzielanie kredytu technologicznego przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Wniosek KSKOK nie został uwzględniony, ponieważ analiza dotychczasowej działalności SKOK-ów w realizacji programów rządowych wykazała, że członkowie SKOK-ów, w przeważającej większości, nie stali się beneficjentami wsparcia udzielanego przedsiębiorcom. W Działaniu 2.3 SPO-WKP w okresie finansowania 2004-2006, bankom, towarzystwom leasingowym, funduszom inwestycyjnym i SKOK-om umożliwiono oferowanie kredytu przedsiębiorcom ubiegającym się o wsparcie w ramach Działania 2.3 SPO-WKP. Umowa z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) zobowiązywała SKOK-i do prowadzenia akcji informacyjnych i promocyjnych dotyczących możliwości pozyskania wsparcia oraz roli Unii Europejskiej i PARP w zakresie Działania 2.3. Raport ewaluacyjny ABM „OPINIA” pn. „Udział i rola instytucji finansowych w realizacji Działania 2.3. SPO-WKP, LATA 2004-2006” stwierdza, że spośród instytucji finansowych, których udział został przewidziany w Działaniu 2.3, aktywną rolę odegrały banki oraz – w mniejszym stopniu – przedsiębiorstwa leasingowe oraz że, w porównaniu z zaangażowaniem tych instytucji, udział SKOK-ów oraz funduszy inwestycyjnych okazał się mało znaczący. Wśród wniosków rekomendowanych nie znalazł się żaden z promesą wystawioną przez SKOK. SKOK-i włączone do Działania 2.3 wystawiły wnioskodawcom zaledwie 7 promes kredytowych. Wyżej wymieniony raport wskazuje, że główną

przyczyną niewielkiego udziału SKOK-ów była rozbieżność między typem beneficjentów uprawnionych do ubiegania się o dotacje w ramach Działania 2.3 SPO-WKP (przede wszystkim MSP) a grupą obsługiwaną przez SKOK-i (osoby fizyczne, w tym – według założeń SKOK – mniej zamożne niż klienci banków, przeważnie nieprowadzące działalności gospodarczej). Kredyt technologiczny umożliwia przedsiębiorcom uzyskanie wsparcia w wysokości do 4 mln zł, które może stanowić maksymalnie 70% wartości kredytu. Docelowa wartość inwestycji, na które będzie udzielany kredyt technologiczny, to co najmniej 5 mln zł. Średnia wartość kredytów na działalność gospodarczą udzielanych przez SKOK-i to 80 tys. zł. Kredyty udzielane przez SKOK-i na działalność gospodarczą stanowią zaledwie 2% wszystkich kredytów udzielanych przez SKOK-i. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że członkowie SKOK-ów nie będą beneficjentami kredytu technologicznego.

3. Wpływ ustawy na:

a) sektor finansów publicznych

Projekt ustawy stanowi działanie w ramach osi priorytetowej 4 – Inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013. Od 2007 r. Fundusz Kredytu Technologicznego będzie zasilany ze środków funduszy strukturalnych. Kwota, która została zaalokowana na wypłatę premii technologicznych w okresie 2007-2013 to 409,5 mln euro, z czego 348 mln euro to środki pochodzące z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, a 61,5 mln euro to dofinansowanie z budżetu państwa. Dofinansowanie z budżetu państwa na rok 2007 zostało zabezpieczone w ramach działań finansowanych ze środków funduszy strukturalnych w ustawie budżetowej na rok 2007, część 83 poz. 8.

b) rynek pracy

Projekt ustawy przyczyni się do tworzenia miejsc pracy w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ przewiduje tworzenie

nowych linii produkcyjnych w tych przedsiębiorstwach. Wspartych zostanie około 400 przedsiębiorców. Każdy z nich będzie mógł otrzymać dofinansowanie na wdrożenie nowych technologii w kwocie 4 mln zł. Średnia wartość inwestycji technologicznej, obliczona na podstawie kredytów technologicznych udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, do końca 2006 r., wynosi 8 mln zł. Średnia wartość środków finansowych przeznaczonych na tworzenie miejsc pracy w ramach inwestycji technologicznej wynosi 10% wartości inwestycji. Przyjmując, że utworzenie jednego miejsca pracy kosztuje około 80 tys. zł (szacunek ten został sporządzony na podstawie wielkości majątku netto przypadającego na jednego zatrudnionego w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, którą można uznać za przybliżenie średniego kosztu utworzenia nowego miejsca pracy), można stwierdzić, że jeden przedsiębiorca korzystający z kredytu technologicznego tworzy około 10 nowych miejsc pracy, a zatem liczba nowo utworzonych miejsc pracy w wyniku udzielenia 400 kredytów technologicznych wyniesie co najmniej 4 tys.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt ustawy wpłynie pozytywnie na zwiększenie konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ przewiduje rozpoczęcie przez te przedsiębiorstwa produkcji innowacyjnych towarów lub usług oraz uzależnia wielkość uzyskiwanego przez te przedsiębiorstwa wsparcia w postaci premii technologicznej przyznawanej przez Bank Gospodarstwa Krajowego od wielkości sprzedaży towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej.

Koszty uzyskania kredytu technologicznego udzielanego przez banki nie będą większe od kosztów uzyskania kredytu technologicznego udzielanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego, ponieważ, zgodnie z projektem ustawy, oprocentowanie kredytu nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący. Sformułowanie to gwarantuje udzielanie kredytu przez banki na warunkach rynkowych, na których, zgodnie

z art. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, udzielał kredytu Bank Gospodarstwa Krajowego do dnia 31 grudnia 2006 r.

Wysokość marży bankowej oraz wszelkich innych opłat przy udzieleniu kredytu technologicznego została ograniczona w projekcie ustawy przez zapis, że nie mogą one odbiegać od warunków proponowanych przy udzielaniu innych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący. Ponadto, ze względu na konkurencję między bankami udzielającymi kredytu technologicznego, wysokość marży za udzielenie tego kredytu będzie regulowana przez rynek usług bankowych.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy przyczyni się w szczególności do rozwoju regionów słabiej rozwiniętych, ponieważ wysokość premii technologicznej przyznawanej przez Bank Gospodarstwa Krajowego jest uzależniona od maksymalnej intensywności pomocy publicznej dla danego regionu określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402).

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Tomasz Nowakowski

Min.TN/26 49/2007/DP-ar

Warszawa, dn. 17 października 2007 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Tomasza Nowakowskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (nr RM-10-163-07), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

T. Nowakowski

Do wiadomości:

Pan Andrzej J. Piotrowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Gospodarki

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie kosztów pokrywanych ze środków funduszu innowacyjności, sposobu i warunków wykorzystywania środków funduszu innowacyjności, oraz obowiązków informacyjnych przedsiębiorcy i organów państwowych²⁾

Na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy z dnia o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych oraz kosztów związanych z uzyskaniem patentu na wynalazek, sposób i warunki wykorzystywania środków funduszu innowacyjności oraz obowiązki informacyjne przedsiębiorcy i organów państwowych dotyczące funduszu innowacyjności.

§ 2. Kosztami kwalifikującymi się do finansowania ze środków funduszu innowacyjności są koszty:

- 1) wynagrodzeń i obowiązkowego ubezpieczenia społecznego osób zatrudnionych przy prowadzeniu badań i prac rozwojowych, w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z prowadzeniem badań lub prac rozwojowych;
- 2) amortyzacji lub koszty wynikające z odpłatnego korzystania z aparatury badawczej i innych urządzeń wykorzystywanych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia badań lub prac rozwojowych, w czasie ich prowadzenia;
- 3) gruntów i nieruchomości zabudowanych, w zakresie, w jakim są używane do prowadzenia badań lub prac rozwojowych; w przypadku budynków są to wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające czasowi trwania badań lub prac rozwojowych, a w przypadku gruntów są to koszty przeniesienia własności lub koszty wynikające z odpłatnego korzystania z gruntu lub rzeczywiste poniesione koszty kapitałowe;
- 4) ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji, uzyskanych od osób trzecich na warunkach rynkowych i wykorzystywanych wyłącznie do prowadzenia badań lub prac rozwojowych;
- 5) ogólne i operacyjne ponoszone bezpośrednio przy prowadzeniu badań lub prac rozwojowych, w tym koszty zużycia materiałów i energii związane bezpośrednio z prowadzeniem badań lub prac rozwojowych.

§ 3. 1. Warunkiem wykorzystywania środków funduszu innowacyjności jest określenie części środków stanowiących pomoc publiczną jako iloczynu wartości środków funduszu innowacyjności wykorzystanych przez centrum badawczo-rozwojowe na finansowanie kosztów wymienionych w § 2 oraz wysokości stawki podatku dochodowego obowiązującej w roku podatkowym, za który składane jest zeznanie podatkowe.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909 oraz z 2007 r. Nr 135, poz. 954).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane do Komisji Europejskiej w dniu 1 grudnia 2006 r. pod numerem N 806/2006 - Polska, zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404).

2. Dniem udzielenia pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, jest dzień, w którym, zgodnie z odrębnymi przepisami, upływa termin złożenia zeznania podatkowego.

§ 4. 1. Wartość pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie może przekroczyć w przypadku:

1) badań przemysłowych - 50% kosztów badań kwalifikujących się do finansowania w ramach projektu badawczego;

2) prac rozwojowych - 25% kosztów prac kwalifikujących się do finansowania w ramach projektu badawczego.

2. W przypadku badań podstawowych dopuszczalna kwota pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, wynosi do 100% kosztów kwalifikujących się do finansowania, jeżeli wyniki badań podstawowych są upowszechniane podczas konferencji naukowych lub technicznych lub publikowane w czasopiśmie naukowych lub technicznych lub powszechnie dostępnych bazach danych zapewniających swobodny dostęp do surowych danych badawczych.

3. W przypadku gdy projekt obejmuje łączne prowadzenie badań przemysłowych i prac rozwojowych, dopuszczalna kwota pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie może przekroczyć średniej ważonej limitów pomocy publicznej przysługujących w odniesieniu do badań przemysłowych i prac rozwojowych.

4. Dla technicznych studiów wykonalności mających charakter przygotowawczy wobec badań przemysłowych dopuszczalna kwota pomocy publicznej wynosi 75% kosztów studium w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004, str. 22) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3) i 65% kosztów studium w przypadku pozostałych przedsiębiorców.

5. Dla technicznych studiów wykonalności mających charakter przygotowawczy wobec prac rozwojowych dopuszczalna kwota pomocy publicznej wynosi 50% kosztów studium w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców i 40% kosztów studium w przypadku pozostałych przedsiębiorców.

6. W przypadku gdy badania lub prace rozwojowe prowadzone są we współpracy z jednostką naukową wymienioną w art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.³⁾) lub zagranicznym publicznym ośrodkiem badawczym, do wartości pomocy publicznej, ustalonej zgodnie z § 3 ust. 1, wlicza się wkłady wniesione przez te podmioty.

7. Wkładów, o których mowa w ust. 6, nie wlicza się do wartości pomocy publicznej, o ile spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

1) centrum badawczo-rozwojowe lub inny przedsiębiorca uczestniczący we wspólnych badaniach lub pracach rozwojowych ponoszą ich całkowite koszty;

2) wyniki badań lub prac rozwojowych nie skutkujące powstaniem praw własności przemysłowej są upowszechniane lub publikowane w sposób określony w ust. 2, a

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795.

wszelkie prawa wynikające z uzyskanych wyników badań lub prac rozwojowych będących efektem działalności podmiotów, o których mowa w ust. 6, są im przekazywane w całości;

3) podmioty, o których mowa w ust. 6, w zamian za prawa majątkowe wynikające z uzyskanych wyników badań lub prac rozwojowych, będących efektem działalności tych podmiotów, otrzymują od centrum badawczo-rozwojowego lub innego przedsiębiorcy uczestniczącego we wspólnych badaniach lub pracach rozwojowych wynagrodzenie odpowiadające wartości rynkowej tych praw.

§ 5. Jeżeli badania przemysłowe lub prace rozwojowe realizowane są przez mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 20 punktów procentowych w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy oraz o 10 punktów procentowych w przypadku średniego przedsiębiorcy.

§ 6. 1. Wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 15 punktów procentowych, ale nie więcej niż do 80%, jeżeli badania przemysłowe lub prace rozwojowe prowadzone są przez przedsiębiorcę:

1) w ramach programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji lub

2) we współpracy, która nie polega na podwykonawstwie, z jednostką naukową wymienioną w art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, lub zagranicznym publicznym ośrodkiem badawczym, pod warunkiem że podmioty te ponoszą co najmniej 10% kosztów kwalifikujących się do finansowania i mają prawo do publikowania wyników badań i prac rozwojowych w zakresie, w jakim wyniki te pochodzą z badań prowadzonych przez te podmioty, lub

3) będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą we współpracy, która nie polega na podwykonawstwie, z niezależnym przedsiębiorcą, lub

4) nie będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą we współpracy, która nie polega na podwykonawstwie, z niezależnym mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą mającym siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że żaden z przedsiębiorców nie ponosi samodzielnie ponad 70% kosztów kwalifikujących się do finansowania.

2. Wysokość limitu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, podwyższa się o 15 punktów procentowych, ale nie więcej niż do 80%, jeżeli wyniki badań przemysłowych są upowszechniane lub publikowane w sposób określony w § 4 ust. 2.

§ 7. 1. Wartość pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, podlega sumowaniu z pomocą publiczną oraz pomocą de minimis udzieloną przedsiębiorcy w innej formie i z innych źródeł w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych oraz ze wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej, środków mechanizmu finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego wdrażanego na podstawie Memorandum of Understanding wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG 2004-2009 pomiędzy Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii a Rzeczpospolitą Polską, podpisanego w Brukseli w dniu 28 października 2004 r. (M.P. z 2005 r. Nr 23, poz. 343), lub norweskiego mechanizmu finansowego wdrażanego na podstawie Memorandum of Understanding wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2004-2009 ustanowionego zgodnie z Umową z dnia 14 października 2003 r. pomiędzy Królestwem Norwegii a Wspólnotą Europejską o Norweskim Mechanizmie Finansowym na okres 2004-2009 pomiędzy Królestwem Norwegii a Rzeczpospolitą Polską podpisanego w Warszawie dnia 14 października 2004 r. (M.P.

z 2005 r. Nr 23, poz. 342) i nie może przekroczyć odpowiednio limitów, o których mowa w § 4, wraz ze zwiększeniami, o których mowa w § 5 i 6, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Wartość pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie podlega sumowaniu z pomocą publiczną udzielaną zgodnie z przepisami wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach.⁴⁾

3. Wartość pomocy publicznej, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie podlega sumowaniu z pomocą publiczną udzielaną w ramach programów ramowych Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyjętych odpowiednio zgodnie z postanowieniami tytułu XVIII Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub postanowieniami tytułu II Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

§ 8. Przedsiębiorca w trudnej sytuacji ekonomicznej nie może wykorzystywać środków funduszu innowacyjności.

§ 9. 1. Przedsiębiorca wykorzystuje środki funduszu innowacyjności, pod warunkiem że w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 14 pkt 1 ustawy, wykaże:

- 1) wzrost zatrudnienia w stosunku do zatrudnienia w poprzednim roku obrotowym na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań lub prac rozwojowych;
- 2) wzrost wydatków na badania lub prace rozwojowe w stosunku do poprzedniego roku obrotowego o kwotę większą niż kwota ulgi podatkowej uzyskanej z tytułu wykorzystywania środków funduszu innowacyjności w poprzednim roku podatkowym oraz
- 3) wzrost przychodów netto ze sprzedaży usług badawczo-rozwojowych w stosunku do poprzedniego roku obrotowego.

2. Przedsiębiorca otrzymujący pomoc publiczną, której wartość, obliczona zgodnie z § 3 i § 7, przekracza 3 mln euro, zobowiązany jest przedstawić ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie 5 dni od dnia udzielenia pomocy, następujące informacje:

- 1) nazwę przedsiębiorcy;
- 2) wskazanie, czy przedsiębiorca posiada status mikro, małego lub średniego przedsiębiorcy;
- 3) wskazanie urzędu skarbowego właściwego miejscowo dla przedsiębiorcy;
- 4) wskazanie nazwy państw, na terenie których realizowane były lub są projekty badawcze finansowane przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności;
- 5) opis projektów badawczych finansowanych przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności z wyszczególnieniem rodzajów badań lub prac rozwojowych;
- 6) wykaz kosztów, o których mowa w § 2, i przyporządkowanie ich do projektów badawczych finansowanych przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności;
- 7) całkowitą wartość pomocy publicznej, wyrażoną jako ekwiwalent dotacji brutto, udzieloną w ramach poszczególnych projektów badawczych finansowanych przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności, obliczoną zgodnie z § 3 i § 7;

⁴⁾ Wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach (Dz. Urz. UE C 194 z 18.08.2006, str. 2).

- 8) wartość pomocy publicznej, wyrażoną jako ekwiwalent dotacji brutto, wynikającą z wykorzystania środków funduszu innowacyjności w odniesieniu do poszczególnych projektów badawczych, obliczoną zgodnie z § 3;
- 9) określenie intensywności pomocy publicznej wykorzystanej przez przedsiębiorcę przy finansowaniu poszczególnych projektów badawczych przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności;
- 10) opis sposobu wypełnienia warunków wykorzystywania środków funduszu innowacyjności;
- 11) daty rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych projektów badawczych finansowanych przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności;
- 12) daty udzielenia pomocy publicznej, ustalone na podstawie § 3 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

§ 10. 1. Wartość uzyskanej przez przedsiębiorcę pomocy publicznej na sfinansowanie kosztów projektu badawczego oraz kosztów technicznych studiów wykonalności, obliczona zgodnie z § 3 i § 7, nie może przekroczyć kwoty 7,5 mln euro.

2. Wartość uzyskanej przez przedsiębiorcę pomocy publicznej na sfinansowanie kosztów projektu badawczego, z których ponad połowę stanowią koszty badań przemysłowych i podstawowych, oraz kosztów technicznych studiów wykonalności, obliczona zgodnie z § 3 i § 7, nie może przekroczyć kwoty 10 mln euro.

3. Wartość uzyskanej przez przedsiębiorcę pomocy publicznej na sfinansowanie kosztów projektu badawczego, z których ponad połowę stanowią koszty badań podstawowych, oraz kosztów technicznych studiów wykonalności, obliczona zgodnie z § 3 i § 7, nie może przekroczyć kwoty 20 mln euro.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 8 ustawy z dnia o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. ...). Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje badań i prac rozwojowych, na które mogą być wydatkowane środki funduszu innowacyjności,
- 2) procent kosztów dla każdego rodzaju badań, który podlega finansowaniu przy wykorzystaniu środków funduszu innowacyjności,
- 3) rodzaje kosztów badań i prac rozwojowych oraz kosztów związanych z uzyskaniem patentu na wynalazek, które kwalifikują się do finansowania przy korzystaniu środków funduszu innowacyjności,
- 4) maksymalne kwoty pomocy publicznej, które może otrzymać centrum badawczo-rozwojowe na projekt badawczy,
- 5) wskaźniki zwiększania działalności badawczo-rozwojowej, które musi wykazać centrum badawczo-rozwojowe w sprawozdaniu finansowym przedkładanym co roku ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
- 6) sposób obliczania wartości pomocy publicznej uzyskiwanej przez centrum badawczo-rozwojowe w postaci zmniejszenia podstawy opodatkowania.

Regulacja prawna zawarta w tym projekcie jest niezbędna do zapewnienia zgodności finansowania badań naukowych i prac rozwojowych ze środków funduszu innowacyjności z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi udzielania pomocy publicznej. Regulacje znajdujące się w rozporządzeniu wynikają ze Wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz. Urz. UE C 323 z 30.12.2006, str. 1).

Wartość pomocy publicznej została określona jako iloczyn kwoty wykorzystanej przez centrum badawczo-rozwojowe na prowadzenie badań i prac rozwojowych oraz wysokości stawki podatku dochodowego obowiązującej w danym roku podatkowym. Zgodnie z art. 21 ust. 3 ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej środki odpisane na fundusz innowacyjności obciążają koszty działalności centrum badawczo-rozwojowego. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) odpisy na fundusze utworzone na podstawie odrębnych ustaw obciążają koszty działalności podatnika. Z powyższego wynika, że kwota odpisana na fundusz innowacyjności pomniejsza podstawę obliczenia zaliczki

na podatek dochodowy. Kwota odpisana, ale niewykorzystana, stosownie do art. 21 ust. 10 ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, musi zostać zaliczona do przychodów z działalności, co spowoduje, że zostanie opodatkowana podatkiem dochodowym.

Ze względu na fakt, że pomoc publiczna udzielana na podstawie niniejszego rozporządzenia ma charakter odpisu podatkowego, wydatkowanie środków funduszu innowacyjności w sposób określony w niniejszym rozporządzeniu jest objęte przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) i może być przedmiotem kontroli skarbowej.

Ze względu na fakt, że Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną wymagają wykazania przez przedsiębiorcę, że otrzymywana przez niego pomoc stanowi zachętę do zwiększania zakresu działalności badawczo-rozwojowej oraz że bez tej pomocy przedsiębiorca nie prowadziłby badań i prac rozwojowych w ilości i rozmiarze, w którym będzie je prowadził na skutek uzyskania pomocy, niniejsze rozporządzenie zawiera wymóg corocznego wzrostu zatrudnienia, wydatków na badania lub prace rozwojowe oraz przychodów ze sprzedaży usług badawczo-rozwojowych, choćby w minimalnych ilościach. Wyżej opisane informacje przedsiębiorca obowiązany jest wykazywać w sprawozdaniu finansowym, które przekazuje co rok Ministrowi Gospodarki, na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Ze względu na zawarty w pkt 10.1.1 wyżej wymienionych zasad ramowych wymóg przekazywania do Komisji Europejskiej informacji na temat sposobu osiągania efektu zachęty, Minister Gospodarki będzie przekazywał informacje uzyskane z otrzymanych od przedsiębiorcy sprawozdań finansowych, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został notyfikowany do Komisji Europejskiej w dniu 1 grudnia 2006 r. pod numerem N 806/2006–Polska, jako program pomocowy o nazwie „Fundusze innowacyjności utworzone przez centra badawczo-rozwojowe”, na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404). W dniu 8 maja 2007 r. Komisja Europejska wyraziła zgodę na realizację programu N 806/2006 na podstawie projektu rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczyć będą przedsiębiorców, którzy uzyskają status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był konsultowany z następującymi instytucjami: Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Agencja Rozwoju Przemysłu, Business Centre Club, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polska Konfederacja Pracodawców Polskich, Bank Gospodarstwa Krajowego, Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna, Fundacja Centrum Innowacji F.I.R.E., Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Związek Rzemiosła Polskiego, a także Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych i Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.

Nie przyjęto uwag Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, która to organizacja zakwestionowała finansowanie z funduszu innowacyjności badań podstawowych w 100%, zaś pozostałych rodzajów badań w mniejszym stopniu, argumentując, że na działalność innowacyjną składają się głównie badania stosowane i przemysłowe. Uwaga ta nie może być uwzględniona ze względu na wspólnotowe zasady udzielania pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną.

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych zaproponowała, aby finansowanie badań ze środków funduszu innowacyjności nie podlegało sumowaniu z pomocą publiczną uzyskaną z innych źródeł. Uwaga ta nie może być przyjęta ze względu na wyżej wymienionej zasady wspólnotowe.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Komisja Nauki JBR Branży Przemysł Wytwórczy OPZZ zgłosiły uwagę, że dla centrów badawczo-rozwojowych może być problematyczne przyporządkowanie aparatury, gruntu, budynków i personelu wyłącznie do prowadzenia działalności badawczej, ponieważ centra mogą prowadzić jednocześnie inną działalność nie związaną z badaniami. Należy jednak pamiętać o tym, że centra badawczo-

rozwojowe w głównej mierze będą zajmować się działalnością badawczą (co najmniej połowa przychodów musi być uzyskiwana z tej działalności) i w tym celu będą tworzone. Dla podmiotu, dla którego podstawową działalnością jest prowadzenie badań, wydzielenie gruntu, budynków i aparatury tylko do prowadzenia badań nie będzie stanowić problemu, podobnie jak zatrudnienie pracowników tylko przy tego rodzaju działalności bądź podział ich pracy poprzez opisanie obowiązków pracownika w tym zakresie.

Związek Rzemiosła Polskiego pozytywnie ocenia próbę wsparcia prywatnych przedsiębiorstw, które w swojej działalności koncentrują się na prowadzeniu badań. ZRP uważa, że badania podstawowe powinny być finansowane przede wszystkim przez państwo, ponieważ nie dają bezpośrednich uzyskiwanych w krótkim terminie zysków, natomiast nakłady na badania stosowane, czyli prowadzące do konkretnych zastosowań w gospodarce, w większej mierze powinny pochodzić ze środków pozabudżetowych i być prowadzone przez zainteresowane wprowadzeniem danej technologii przedsiębiorstwa. Zdaniem ZRP, projekt rozporządzenia, stanowi odpowiednie narzędzie prawne umożliwiające takie rozwiązanie.

Projekt rozporządzenia został udostępniony do wiadomości publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden z podmiotów prowadzących działalność lobbingską nie zgłosił uwag podczas prac nad projektem.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozporządzenie nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa. Projekt określa sposób wykorzystywania środków finansowych odpisanych na funduszu innowacyjności. Możliwość pomniejszania podstawy opodatkowania przedsiębiorcy podatkiem dochodowym o odpis na fundusz innowacyjności została zapisana w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorców prywatnych, którzy uzyskają status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Obecnie funkcjonują w Polsce państwowe jednostki badawczo-rozwojowe, które korzystają z ulgi podatkowej analogicznej do tej, z której będą korzystać centra badawczo-rozwojowe. Różnica polega na tym, że jednostki badawczo-rozwojowe nie płacą podatku dochodowego, który przeznaczają na statutową działalność badawczo-rozwojową,

zaś centra badawczo-rozwojowe będą mogły pomniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę odpisaną na fundusz innowacyjności. Centra badawczo-rozwojowe będą powstawać w miejsce komercjalizowanych i prywatyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych (od 10 do 15 rocznie). Od 3 do 5 restrukturyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych rocznie będzie w stanie spełnić warunki otrzymania statusu centrum badawczo-rozwojowego. Biorąc pod uwagę warunki, którym musi sprostać centrum badawczo-rozwojowe: wysoki pułap rocznego przychodu – 800 tys. euro oraz konieczność uzyskiwania połowy tego przychodu tylko ze sprzedaży wyników badań lub prac rozwojowych, należy stwierdzić, że obecnie tylko od kilku do kilkunastu przedsiębiorców prywatnych w Polsce jest w stanie sprostać tym wymaganiom. Mając na uwadze powyższe, szacuje się, że nie więcej niż kilku przedsiębiorców prywatnych rocznie wystąpi o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego i sprosta wyżej wymienionym wymaganiom. Reasumując, wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje istotnego zwiększenia się liczby beneficjentów korzystających z ulgi w podatku dochodowym z tytułu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Rozporządzenie spowoduje utworzenie nowych miejsc pracy w sektorze badawczo-rozwojowym, ponieważ ze środków funduszu innowacyjności mogą być finansowane koszty zatrudnienia pracowników badawczych i personelu pomocniczego dla działalności badawczo-rozwojowej. Biorąc pod uwagę, że obecnie w Polsce prawie nie występują prywatne laboratoria badawczo-rozwojowe sprzedające opracowane przez siebie patenty innym przedsiębiorcom, nie można oszacować prawdopodobnej liczby miejsc pracy, które zostaną utworzone przez centra badawczo-rozwojowe.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie przyczyni się do powstawania prywatnych laboratoriów badawczo-rozwojowych w Polsce oraz do zwiększania rozmiarów prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej przez istniejące prywatne laboratoria badawczo-rozwojowe, a jednocześnie spowoduje wzrost innowacyjności działalności produkcyjnej przedsiębiorców kupujących wyniki badań lub prac rozwojowych w postaci patentów, licencji, know-how, usług badawczo-rozwojowych.

6. Wpływ rozporządzenia na rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia przyczyni się do rozwoju regionów, w których powstaną centra badawczo-rozwojowe poprzez utworzenie nowych miejsc pracy przez centra badawczo-rozwojowe, wykorzystanie i unowocześnienie infrastruktury potrzebnej dla działalności centrum badawczo-rozwojowego oraz rozwój sieci dostawców, kontrahentów i klientów centrum badawczo-rozwojowego.